

Dosarul nr. 1-49/2025
1-24077957-26-1-25032025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

29 aprilie 2026

orașul Rîșcani

Judecătoria Drochia Sediul Rîșcani

Instanța de judecată în componența:

Președintele ședinței,

Judecător

Grefier

Sergiu Godorogea

Aliona Tiron; Andriana Pricop; Diana Mazur

Tatiana Melnic

Cu participarea:

Procurorul Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani

Avocatului inculpatului

Avocatului părții vătămate

Aliona Frunză; Grigore Bînzari

Constantin Rusu

Vitalie Cucuș

a judecat, în ședința de judecată publică, **în procedură generală**, cauza penală de învinuire a lui:

Iosip Veaceslav*** -**

născut la *****, IDNP: *****, originar din mun. Chișinău, domiciliat în s.***** raionul Ialoveni, cetățean al Republicii Moldova, studii medii, supus militar, neangajat în câmpul muncii, celibatar, în concubinaj, are un copil la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, fără grade de invaliditate, fără distincții de stat și grade speciale, cu antecedente penale, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Călărași din 27.12.2019, condamnat în baza art. art. 186 alin. (2), 1921 alin. (2), 84 alin. (1) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.10.2020, considerat a fi condamnat în baza art. art. 186 alin. (2), 192¹ alin. (2), 84 alin. (1) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an 4 luni. În baza art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani;

- prin sentința Judecătoriei Călărași din 16.04.2020, condamnat în baza art. art. 186 alin. (2), 186 alin. (2), 84 alin. (1) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30.06.2020, a fost respins apelul apărătorului și menținută sentința Judecătoriei Călărași din 16.04.2020;

- prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18.11.2020, a fost respins recursul apărătorului și menținută sentința Judecătoriei Călărași din 16.04.2020;

- prin încheierea Judecătoriei Orhei din 22.12.2020, în baza art. 473⁴ CPP RM, termenul pedepsei redus cu 109 zile (la 12.04.2021 – eliberat după ispășirea pedepsei);

- prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr. 1-135/2022 din 03.08.2023, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și, în temeiul art. 3641 alin. (8) CPP RM și art. 70 alin. (31) Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 8 luni, cu privarea de dreptul de a deține anumite funcții legate de activitatea financiar-bancară pe un termen de 3 ani. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, instanța a cumulat la termenul pedepsei stabilite inculpatului prin prezenta sentință, termenul pedepsei stabilit prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.10.2020, stabilindu-i definitiv acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani. Termenul executării pedepsei cu închisoare stabilit prin prezenta sentință, urmând a fi calculat din data de 03.08.2023, cu includerea în acest termen a perioadei în care acesta s-a aflat în stare de arest, din 16.05.2023, ora 12:37, până la 03.08.2023, ora 12:40. În temeiul art. 90¹ Cod penal, s-a suspendat parțial termenul de executare a pedepsei, aplicate prin prezenta sentință, acesta urmând a executa perioada de 4 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a restului pedepsei de 1 an 6 luni, pe un termen de probă de 2 ani, care se va calcula din data executării pedepsei în penitenciar (corectată prin încheierea din 14.09.2023) (la 15.09.2023 – eliberat după ispășirea pedepsei);

- prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 1-392/2025 din 16.05.2025, procesul penal în cauza penală de învinuire a lui Iosip Veaceslav în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost încetat, pe motivul împăcării părților;

- prin sentința Judecătorei Criuleni sediul Central din 11 decembrie 2025, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și, în baza acestei norme, i sa stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Codul Penal
Termenul examinării cauzei penale: 25 martie 2025 – 29 aprilie 2026.
Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța de judecată

C O N S T A T Ă

Iosip Veaceslav*****, la data de 17 iunie 2024, aproximativ la ora 1700, aflându-se în locul nestabilit de organul de urmărire penală, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind, în mod conștient, survenirea lor, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin intermediul rețelei de socializare „Messenger”, folosindu-se ilegal de profilul cet. Angela Țentiu, fără știrea acesteia, a indus-o în eroare pe prietena ultimei, Glavan Svetlana, expediindu-i un mesaj din numele cet. Țentiu Angela prin care a cerut numărul cardului ei bancar pentru a-i transfera o sumă de bani, iar după ce a primit de la Glavan Svetlana informația solicitată, a sustras de pe cardul bancar cu numărul: ***** , emis de BC „Moldindconbank” S.A. pe numele acesteia, mijloace bănești în sumă de 4600 lei, pe care le-a însușit ilegal.

Prin acțiunile sale intenționate, Iosip Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare.

Inculpatul Iosip Veaceslav*****, în ședințele de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal la adresa de corespondență furnizată de acesta, în mod intenționat s-a eschivat de la judecarea cauzei, din ce motiv a fost dispusă aducerea silită. În acest sens, instanța a întreprins și alte măsuri privind asigurarea prezenței inculpatului în ședințele de judecată, și anume, a dispus anunțarea în căutare a ultimului prin încheierea instanței din 06 noiembrie 2025.

Astfel, instanța conducându-se de prevederile art. 321 din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului **Iosip Veaceslav*******.

Conform jurisprudenței CEDO, în procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general.

Deopotrivă, în cauza Kattan contra României, Curtea a respins ca vădit nefondată cererea reclamantului privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Luând în considerație cele menționate supra, se atestă că inculpatul cunoștea despre derularea procesului penal în privința ultimului, deoarece, după finalizarea urmăririi penale inculpatul a primit copia rechizitoriului, semnând câte o recipisă în acest sens. Or, pe parcursul examinării cauzei instanța a întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului în ședințele de judecată, însă scopul propus nu a fost posibil de realizat.

Având în vedere că judecarea cauzei a avut loc în lipsa inculpatului **Iosip Veaceslav*******, instanța a fost în imposibilitate de a-l audia vis-a-vis de învinuirea imputată, însă, conform procesului-verbal de audiere a învinuitului din 19.12.2024 (f.d. 139), potrivit căruia a refuzat de a da declarații.

Partea vătămată Glavan Svetlana, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declara că, cu inculpatul Iosip Veaceslav nu se cunoaște. În vara anului 2024 a venit prietena sa Angela Tenti, care a revenit în Republica Moldova din Italia. I-a spus că are probleme cu sănătatea, avînd nevoie de o intervenție chirurgicală. A strîns pe card niște bani și a rugat-o să îi acorde un ajutor financiar dacă are posibilitate. Cînd va reveni în Italia a spus că o sa îi trimită bani, cît va putea. După ce a plecat în Italia, peste 2 luni, seara a venit mesaj. Cu prietena Angela comunica prin mesaj. I-a scris "salut", întrebînd cum la ea, fiindu-i dat răspuns că, "totul este bine". Angela a scris că o prietenă de a ei este datoare cu 2000 lei, a cerut să îi dau datele de card, că persoana din Moldova să transfere pe card 2000 lei. A dat datele de la card. Datele de la card le-a scris. A durat cîteva minute și a venit mesaj că de pe card au fost ridicați bani. De pe card au fost ridicați 4600 lei. A început să o telefoneze prin "messenger "pe Angela, dar telefonul era deconectat. Dimineața a venit la "Molincobank" să afle cine a scos banii de pe card. La bancă au verificat și au spus ca să se adreseze la poliție pentru că este o escrocherie. Și au spus că posibil să întoarcă bani, dar așa si nu ia fost reîntoarse. A înaintat acțiune civilă prin care a solicitat să îi fie restituiți banii și solicită încă 20 mii lei prejudiciu moral, din motiv că a fost stresată, a fost deprimată, a ajuns la psihiatrie.

La întrebările procurorului Aliona Frunză, a declarat că, numărul de telefon al făptuitorului ia fost oferit de către dom. Natalia, ofițer de urmărire penală. Și tot odată i la dat și a aflat deodată, Verginia Tiulei sau Mihailova. A sunat-o pe Verginia și a întrebat-o de ce a sustras banii, dumneai este născută în s. Petrușeni. Banii au fost luați de către Iosif, dar cardul este a dnei Verginia. Fiind la o petrecere Iosif a cerut cardul. Cînd l-a sunat, dumnealui nu răspundea la apel. Sa dus acasa și l-a sunat pe Veacesla pe numărul de telefon pe care i l-a dat dom. Natalia. Cînd a sunat Veaceslav a recepționat apelul, fiind întrebat de ce a sustras bani de pe card, acesta a răspuns că banii de pe card sunt la Verginia, pentru că are copil cu dezabilitate și a închis apelul. A telefonat ofițerul de urmărire penală, peste o lună a avut un apel telefonic și a fost întrebată dacă a avut o fraudă bancară și apoi a închis apelul. Și iarăși a sunat-o pe dna Natalia și ia povestit, dumneai și a spus că acesta era Iosip. Nu a mai avut discuții cu Veaceslav. Verginia a spus că el lucrează la Autoservice.

La întrebarea instanței a declara că, a discutat referitor la banii de pe card și i-a cerut să îi întoarcă înapoi, dar ea așa si nu i-a întors. Despre toate convorbirile telefonice a informat Inspectoratul de Poliție.

La întrebarea avocatului Vitalie Cucuș, în caz de necesitate va depune o cerere de examinare în lipsa sa. A fost întrebată Verginia dacă bani erau la dînsa pe card. Dar presupune că banii erau la ea. Cu Angela despre bani au vorbit acasă și prin mesaje.

Martorul Tulei Verginia, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declara că, cu Iosip Veaceslav nu se află în relații de rudenie, îi este cunoscut de la ziua de naștere. La data de 17.06.2024, a fost la o zi de naștere într-un cerc de prieteni la care era prezent și dl Iosip Veaceslav. În timp ce se afla la această sărbătoare, a întrebat dacă poate să îl ajute cu un card pentru un transfer. La întrebarea lui dl Iosip Veaceslav ia răspuns că ar putea să îl ajute cu cardul. Atunci a oferit datele cardului, acesta a transmis persoanei care trebuia să efectueze acest transfer și peste 5-10 min au ajuns banii pe card, suma de 4600 lei. Tot în acea zi, a mers la bancomat, a extras banii pe de strada bl. Cuza Voda, pe card nu mai avea nimic, doar suma de

4600 lei. A întrebat dacă poate să îi mai împrumute și 50 euro. Apoi ultima a plecat acasă, ei au rămas la zi de naștere. A doua, pe data 18.06.2024 ziua a fost telefonată de la Modldincombank, și i-au comunicat că, i-a blocat cardul, comunicând și motivul. Iau spus că, a avut loc o fraudă de escrocherie. După care a încercat să îl telefoneze pe Iosip Veacelav pe numărul lui de telefon la care automat a fost blocată, nu mergea apelul. Când a fost căutat pe rețelele de socializare, nu a găsit nimic, a dispărut. Cunoscând că este în relații cu o domnișoară, Olga Vîrlan a încercat să o caute pe aceasta pe rețelele de socializare. La care ea i-a dat toate datele persoanei, adresa de domiciliu pentru a oferi Inspectoratului de Poliție Chișinău, după care aceasta nu a mai răspuns la nici un mesaj, pentru a se prezenta la judecată. Acum recent cu 3 zile în urmă ia lăsat un mesaj la care ea a răspuns: "bine am să-i transmis". Cu Iosip Veacelav de atunci nu a mai discutat. A doua zi l-a sunat pe Iosip Veacelav și nu i-a răspuns. Iosip Veacelav i-a telefonat de pe un număr străin și ultima ia spus că, trebuie să se prezinte la judecată și să îi transmită banii doamnei. Înregistrarea telefonică a fost înscrisă de către ultima. De atunci nu a mai vorbit cu acesta.

La întrebările avocatului Cucoș Vitalie a declara că, pe Glavan Svetlana anterior nu a cunoscut-o. Aplicația era în telefonul personal, de la cine a fost tranzacția nu scria.

Necăutând la faptul că, inculpatul *Iosip Veaceslav****** conform procesului-verbal de audiere a învinutului din din 19.12.2024 (f.d. 135), nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate se dovedește prin declarațiile părții vătămate; martorilor și prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume:

- Declarațiile părții vătămate, Glavan Svetlana Nicolae. (f.d. 21-22);
- Declarațiile martorului, Tulei Virginia. (f.d. 60-61);
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului, din 18.06.2024, anexă: planșă fotografică. (f.d.10-12);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.10.2025 (f.d. 48);
- Proces-verbal de ridicare a două secvențe audio privind convorbirea telefonică dintre dintre Tulei Virginia și Iosip Veaceslav. (f.d. 63);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.10.2024, cu anexă: suport CD-R. (f.d. 64, 66-67).

Aprecierea instanței de judecată.

Conform art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În conformitate cu prevederile art. 384 Cod procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În acest sens, la adoptarea sentinței, conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii

și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate, standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumții de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda vs. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978).

Instanța menționează, că conform ordonanței de punere sub învinuire *Iosip Veaceslav****** a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de *art. 190 alin. (1) din Codul penal* – escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare.

Astfel, în contextul declarațiilor depuse în cadrul ședinței de judecată a părții vătămate, martorilor, instanța le apreciază drept veridice, pertinente și concludente, depuse cu suficientă precizie și detaliere a circumstanțelor de fapt, fiind preîntâmpinat de instanță privind tragerea la răspundere penală în cazul mărturiilor false sau refuzul de depune declarații, fapt pentru care a și semnat.

Încadrarea juridică a faptei și stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă.

În continuare, conform art.113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În acest sens, instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 190 alin.(1) din Codul Penal, instanța de judecată reține că, prin fapta sa, inculpatul a adus atingere relațiilor sociale cu privire la posesia mijloacelor financiare – obiectul juridic principal.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, are un caracter complex, obiectul juridic principal al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar acțiunea adiacentă fiind exprimată în sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducerea sau menținerea în eroare a persoanei.

Obiectul juridic secundar al escrocheriei în speță, îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic, alterate prin manoperele frauduloase ale inculpatului.

Obiectul material al faptei imputate lui **Iosip Veaceslav** îl formează mijloace bănești în sumă de 4600 lei, pe care le-a însușit ilegal, prin abuz de încredere și înșelăciune de la partea vătămată Glavan Svetlana.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal constă din 1) fapta prejudiciabilă care constă din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care se caracterizează prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Din contextul dispoziției art. 190 Cod penal, noțiunea „dobândire ilicită” are sensul autentic de „sustragere”. În doctrină se indică faptul că acțiunile adiacente a faptei prejudiciabile: înșelăciunea sau abuzul de încredere nu constituie metode ale sustragerii. Ele reprezintă modalități ale acțiunii adiacente care subzistă alături de sustragere, privită ca acțiune principală. Având un rol ajutător, recurgerea la înșelăciune sau la abuz de încredere se produce nu ca un scop în sine, ci în vederea trecerii în sfera patrimonială a făptuitorului (sau a altor persoane) a bunurilor aparținând persoanei înșelate sau de a cărei încredere s-a abuzat.

Prin „înșelăciune” (inducere în eroare) se înțelege, după caz: 1) dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă); 2) trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

Inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean conduce la ideea că consimțământul victimei este viciat la momentul încheierii actului juridic prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii. Autorul îi creează victimei o reprezentare falsă a realității.

Sub aspectul laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal imputate inculpatului **Iosip Veaceslav** instanța de judecată a constatat cu certitudine în ședință de judecată că, acesta la data de 17 iunie 2024, aproximativ la ora 1700, aflându-se în locul nestabilit de organul de urmărire penală, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind, în mod conștient, survenirea lor, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin intermediul rețelei de socializare „Messenger”, folosindu-se ilegal de profilul cet. Angela Țentiu, fără știrea acesteia, a indus-o în eroare pe prietena ultimei, Glavan Svetlana, expediindu-i un mesaj din numele cet. Țentiu Angela prin care a cerut numărul cardului ei bancar pentru a-i transfera o

sumă de bani, iar după ce a primit de la Glavan Svetlana informația solicitată, a sustras de pe cardul bancar cu numărul: *****, emis de BC „Moldindconbank” S.A. pe numele acesteia, mijloace bănești în sumă de 4600 lei, pe care le-a însușit ilegal.

Circumstanțele enunțate supra se confirmă prin declarațiile părții vătămate Glavan Svetlana pe care instanța le reține pertinente și concludente și care coroborează nemijlocit cu declarațiile martorului Tulei Virginia care a confirmat că, mijloace bănești în sumă de 4600 lei, au fost sustrate de către ***Iosip Veaceslav***.

Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul ***Iosip Veaceslav***.

Prin urmare, potrivit probatoriului administrat enunțat supra, inclusiv a declarațiilor părții vătămate, precum și mijloacele materiale de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul ***Iosip Veaceslav***.

La momentul comiterii faptei – și anume 17 iunie 2024, ***Iosip Veaceslav*** avea vârsta de 23 ani, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Din considerentele enunțate supra, instanța conchide că inculpatul ***Iosip Veaceslav*** a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal.

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului *Iosip Veaceslav*:

Astfel, ascultând participanții la proces, audiind partea vătămată, martorii, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată vinovăția lui ***Iosip Veaceslav*** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, ca dovedită.

Cercetând probele administrate, instanța de judecată conchide, că prin acțiunile sale intenționate, a lui ***Iosip Veaceslav*** a comis infracțiunea prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, inculpatul ***Iosip Veaceslav*** a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute a art. 190 alin.(1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa *cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani*.

Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul ***Iosip Veaceslav*** prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, este calificată ca **mai puțin gravă**.

În conjunctura infracțiunii prevăzute de articolul incriminat, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descris mai sus, instanța apreciază că inculpatul își dădeau seama de caracterul ilegal al faptelor sale, a prevăzut rezultatul faptelor sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestui fapt, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe

La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal, și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în acțiunile inculpatului **Iosip Veaceslav** nu au fost stabilite circumstanțele care atenuează răspunderea penală.

În conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, în acțiunile inculpatului **Iosip Veaceslav** au fost stabilite circumstanțele, care ar agrava răspunderea penală și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiunile similare.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal se indică, *că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.*

Conform art.61 alin.(2) Cod penal, *pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.*

Asa dar, potrivit art.7 Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

În acord cu art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Conform art.75 alin.(2) Cod penal, *instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.*

Determinând felul pedepsei, instanța de judecată consideră necesar de a stabili cuantumul pedepsei.

La stabilirea mărimii pedepsei se ia în considerație faptul că, la locul de trai, **Iosip Veaceslav** se caracterizează satisfăcător (f.d. 106); a fost tras la răspundere penală (f.d 92-93; 190-191); a fost tras la răspundere contravențională (f.d 94-95); la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu se află (f.d. 108).

La caz, pornind de la natura și gravitatea faptelor comise, care este catalogată ca una mai puțin gravă în contextul circumstanțelor reale de săvârșire a infracțiunii și a celor personale ale inculpatului, ținând cont de scopul pedepsei, instanța de judecată consideră, că în privința inculpatului **Iosip Veaceslav** poate fi aplicată **pedeapsa sub formă de închisoare**, care, în opinia instanței de judecată, va asigura atingerea scopurilor pedepsei de prevenție generală și prevenție specială.

Subsecvent, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța reține, că prin sentința Judecătorei Criuleni, sediul Central din 11 decembrie 2025 în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, inculpatului **Iosip Veaceslav** a fost aplicat pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, inculpatul se consideră persoana cu antecedente penale nestinse, adică în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în

care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

În temeiul art. 84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință a adăuga parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 11 decembrie 2025, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 72 alin.(3) din Codul penal, a dispune executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, **în penitenciar de tip semiînchis**.

Totodată se atestă că, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal nu sunt.

Termenul executării pedepsei stabilite prin prezenta sentință, urmează a fi calculat de la data reținerii lui **Iosip Veaceslav** și punerii în executare a prezentei sentințe.

La data de 06 noiembrie 2025 prin încheierea Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani a fost anunțat în căutare inculpatul **Iosip Veaceslav**. Ca urmare de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani în adresa Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani, a fost expediată o informație scrisă, potrivit căreia, a fost constatat, că în privința cet. **Iosip Veaceslav**, născut la *****, locuitor al raionului Ialoveni, satul***** a fost pornit dosarul de căutare cu nr. 2025210121 (duplicat) din 13.11.2025.

Instanța reține, că în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare instanța urmează să se expună și asupra măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Potrivit articolului 5 § 1 lit. a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent.

Relevant, în acest sens este Hotărârea „Savca v. Republica Moldova” unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanță de fond (a se vedea Wemhoff v. Germania, citată supra, § 9; Labita v. Italia [MC], hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; Kalashnikov v. Federația Rusă, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; Solmaz v. Turcia, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

În concluzie, instanța va aplica în privința condamnatului **Iosip Veaceslav** măsura preventive- arestul până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, cu dispunerea anunțării în căutare a lui **Iosip Veaceslav**, care se pune în sarcina IP Rîșcani.

Cu referire la acțiunea civilă:

În continuare instanța de judecată reține că, în procesul penal de către partea vătămată Glavan Svetlana a fost înaintată acțiune civilă împotriva inculpatului **Iosip Veaceslav** privind încasarea prejudiciului material în mărime de 4 600,00 (patru mii șase sute,00) lei și suma de 20 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Astfel, cu privire la cerința de reparare a prejudiciului material, instanța menționează că potrivit art. 219 alin. (3) din Codul de procedură penală, prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata

sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, în corespundere cu art. 219 alin.(1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Alin. (4) al aceluiași articol stabilește că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Conform art.225 Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței de acuzare, instanța soluționează și acțiunea civilă pentru admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

Conform art.220 alin.(3) Codul de procedură penală, hotărîrea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Instanța de judecată reține că în conformitate cu prevederile art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerată în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

Conform art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de personalitatea părții vătămate, de circumstanțele cazului concret.

Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Cu referire la repararea prejudiciului moral instanța invocă singura concluzie în acord cu practica CEDO, care a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, în sensul că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate. Instanțele urmează să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă.

În acest caz, prejudiciul moral cauzat victimei și raportul de cauzalitate se prezumă din simpla existență a faptei ilicite și anume a comiterii de către inculpatul a infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța subliniază că prin infracțiunea comisă inculpatul a supus victima la suferințe psihice, care au un impact ireversibil asupra sănătății fizice și psihice.

În partea ce ține de cuantumul despăgubirii instanța împărtășește criteriul general evocat de instanța europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Astfel, ținând cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice, de impactul acțiunilor infracționale ale inculpatului, instanța de judecată ajunge la concluzia că suma de 20 000 (douăzeci mii,00) lei, pentru recuperarea prejudiciului moral este echitabilă și rezonabilă.

Verificând legalitatea și temeinicia acțiunii civile înaintate în procesul penal de către partea vătămată Glavan Svetlana cu privire la încasarea de la inculpat a prejudiciului material în sumă de

4600,00 (patru mii șase sute,00) lei, instanța de judecată consideră necesar de a o admite, din motiv, că ultimul a prezentat probe, care ar confirma prejudiciul material solicitat, instanța consideră că suma solicitată este întemeiată și rezonabilă, calauzindu-se de faptul, că lui Glavan Svetlana i-au fost sustrate mijloace bănești în sumă de 4 600,00 (patru mii șase sute,00) lei.

Astfel, instanța de judecată va admite integral acțiunea civilă în procesul penal înaintată de către partea vătămată Glavan Svetlana împotriva inculpatului *Iosip Veaceslav* și va încasa de la inculpatului *Iosip Veaceslav* în beneficiul lui Glavan Svetlana, suma de 20 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral și a 4 600,00 (patru mii șase sute,00) lei, cu titlu de prejudiciu material.

În sensul prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 1) și pct. 3) Cod de procedură penală, în cadrul soluționării cauzei în fond se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

În acest caz uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite și lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora.

Corpul delict:

- un suport electronic de format CD-R care se păstrează la materialele cauzei, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de păstrat la materialele cauzei.

Potrivit materialelor cauzei penale în cauza penală examinată cheltuieli judiciare nu au fost suportate.

Conform prevederilor art. 70 și art. 84 din Cod penal, art. art. 382, art. art. 384 – 385, art. 389, art. art. 392 – 395, 504-509 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,-

C O N D A M N Ă

Iosip Veaceslav*****, născut la data de *****, se recunoaște vinovat de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei legi i se aplică pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art.72 alin.(3) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința respectivă de către **Iosip Veaceslav******* urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, a-i adăuga la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință lui **Iosip Veaceslav*******, născut la data de *****, pedeapsa rămasă neexecutată, stabilită prin sentința Judecătoria Criuleni, sediul Central, la data de **11 decembrie 2025** și a-i stabili lui **Iosip Veaceslav******* pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art.72 alin.(3) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința respectivă de către **Iosip Veaceslav******* urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei stabilite prin prezenta sentință, urmează a fi calculat de la data reținerii lui **Iosip Veaceslav******* și punerii în executare a prezentei sentințe.

Se aplică în privința lui **Iosip Veaceslav*******, născut la data de *****, măsura preventivă – arestul, pînă ce prezenta sentință va deveni definitivă și executorie.

De anunțat în căutare condamnatul **Iosip Veaceslav*******, născut la data de *****, IDNP: *****, originar din *****, domiciliat în s.***** raionul Ialoveni, care se pune în sarcina Inspectoratului de Poliție *****.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Glavan Svetlana se admite.

De încasat de la **Iosip Veaceslav*******, născut la data de *****, IDNP: *****, originar din mun. Chișinău, domiciliat în s.***** raionul Ialoveni în beneficiul părții vătămate Glavan Svetlana Nicolae, născută la data de *****, IDNP: *****, domiciliată în *****, raionul Rîșcani a prejudiciul moral în mărime de 20 000,00 (douăzeci mii,00) lei și a prejudiciului material în mărime de 4 600,00 (patru mii șase sute,00) lei.

Corpurile delictive: - un suport electronic de format CD-R care se păstrează la materialele cauzei, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de păstrat la materialele cauzei.

Sentința poate fi contestată cu apel, în termen de 15 (cincisprezece) zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoria Drochia sediul Rîșcani.

Sentința motivată, pronunțată și înmănată integral participanților la proces la data de 29 aprilie 2026.

**Președintele ședinței
judecător**

Sergiu Godorogea